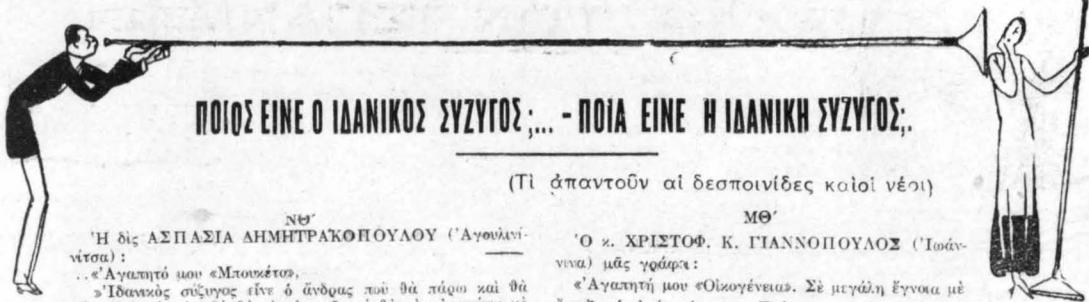

ΜΙΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΗ ΕΡΕΥΝΑ ΤΩΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ ΜΑΣ

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΕ Ο ΙΔΑΝΙΚΟΣ ΣΥΖΥΓΟΣ;... - ΠΟΙΑ ΕΙΝΕ Η ΙΔΑΝΙΚΗ ΣΥΖΥΓΟΣ;

(Τι άπαντούν αἱ δεσποινίδες κοιοὶ νέοι)

ΝΘ'

'Η δις ΑΣΠΑΣΙΑ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ (Αγοράνινον):

«Άγαπητό μου «Μπουκέτο».

«Τιδαικός σύζυγος είναι ὁ ἄνδρας ποὺ θὰ πάρω καὶ θὰ είναι ιδανικός, ἔπειδη θὰ τὸν ἔκπιμπα καὶ θὰ τὸν ἀγαπήσω μὲ τὴν δύναμα τῆς φυγῆς μου, μὲ ὅλην τὴν θέρμην τῆς παρθένου παιδιᾶς μου. Καὶ αὐτὸς ἀφαλός θεὶ μὲ ἀγαπήσω, πουώθωτας τὴν μεγάλη ἀράτη, τὴν ἀπικού ἐκτίμησο μου καὶ τὸ μεγαλεῖν τῆς φυγῆς μου. Διότι ὁ ιδανικός σύζυγος δὲν ἴπτάχει, ἀλλὰ δημιουργεῖται. Κατύπιν γνωρίσω μου, ἡ γυναῖκα που δουκάει, ποὺ συγχρίνει, ποὺ π. πιερογίζεται, πάντας εἰνολόγεται πότι δασανό. «Οτι πινγράνει, ποὺ τὴν ἐλλογήν τῶν ἐμπορευμάτων, τὸ ίδιο πινειναὶ καὶ μὲ τὴν ἐλλογήν τῶν μελλοντῶν σημείων. Ή πολλὲς δοσαῖς δὲν δράψων ποτὲ σὲ καλὸ. Λιότι μὲ τὶς πολλὲς δοσαῖς ποὺ κάνει ἡ γυναῖκα πότις ἀνακάλυψεν ιδεώδες συντρόφου γένεται... οἰκογενειακό. Καὶ, διτοῦ ξέρετε, ή οἰκογενειακές δὲν ἔχουν πέραστο. *

* * *

«Η δις «ΒΟΣΙΠΟΡΗΝ ΑΥΡΑ» (Κων/πολ) γράφει:

«Άγαπητό «Μπουκέτο». Γιὰ μένα ιδανική σύζυγος είναι ὁ ζευγός τοῦ μου.

«Ἄθροι, βαθύνεις, γλυκές, διασκεδαστικός, εφύρης, ζωηρός, ηθικός, δειλικός, ικανός, καλλιτέχνης, λογοτέλος, νεώτατος, ξενιός, δίλγαρκος, πλούσιος, οδοπάρειος, συνετός, τίμιος, υγρής, φιλανθρώπος, χρηστός καὶ ωραῖος. Μόνον μὲ ἔναν τέτοιο σέντρο μπορῶ νὰ εὑτυχίσωσα.

«Η δις ΑΡΙΤΣΑ ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ (Κων/πολ) γράφει:

«Άπαντα:

«Μπουκέτά μου, γιὰ μένα ιδανικός σύζυγος είναι ἔκενος ποὺ θὰ μὲ ἐξτασίη καὶ θὰ μὲ πάρη δίκαιος κρήματα. Θὰ τὸν ἀγαπήσω μὲ δύνη τὴν θέρμην τῆς καρδιᾶς μου, γιατὶ δὲν δὲν τὸν ἀγαπώσα, καὶ έποι ὁ γάιος μας, δίκαιος συμφέρον. Θὰ είναι ιδανικότατος. Πώς μπορεῖ, σε παρακαλῶ, «Μπουκέτά μου, θένας μέντρας ποὺ ποιεύεται νὰ είναι ιδανικός: Ἄλλα δοσαῖς δὲν ἴπτάχουν ποτὲ τὸν ιδανικός σύζυγον. Πρωτομοντά τὰ κρήματα ἀπὸ τὴν ἀγάπην (οἱ παραδόσιοι;)»

* * *

«Η δις «ΝΑΥΠΛΙΑ» (Ναύπλιον) μᾶς ἀπαντά:

«Άγαπητό «Μπουκέτο». Είναι τρομεῖον δύσκολο απὸ σημερινό ζευγαρέλισμα τῆς κονονίας νὰ βοή ή νέα τὸν ίτον. Βτος τὸν τοθεὶ καὶ τὸν δινορεύεται. Ο ιδανικός σύζυγος είναι πολὺ απάντως σύμμαχος καὶ θὰ είναι πολὺ εύτυχης αὐτὴν ποὺ θὰ ἔχει τὴν τοπή την πετύχει. Τὸν σύνην αὐτὸν τὸν φράσσωνεν θέντονον αὐτὸν τὸν πετύχει.

«Η δις «ΝΑΥΠΛΙΑ» (Ναύπλιον) μᾶς γράφει:

«Άγαπητο μου «Μπουκέτο». Ιδανικός σύζυγος γιὰ μένα είναι ἔκαντος, δὲ οὐτούς θὰ μένει καὶ ποιεύεται. Πρέπει νὰ ἔχει δηλαδή πορώτα ἀτ' οὐλα, καὶ λαρυγγοτήρα καὶ ἀσκετὴ ἔξιταύδα, ώστε μὲ τὴν δούτεια τῆς σικάνου του, νὰ μπορῇ νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὰς δυσκολίας περιόδους τῆς ζωῆς, οἱ οὐτούς δινορεύεται τοῦ, καὶ νὰ ξηγήσῃ μὲ τὸν ιανοντάρι του, καὶ νὰ ξηγήσῃ μὲ τὸν ιανοντάρι του, πολὺ πλούσιος. Θὲν τὸ θέλω, γιατὶ τὰ πολλὰ κρήματα δὲν δίδουν τὴν εὐτυχίαν, ἀλλὰ νὰ μπορῇ μὲ τὴν ιανοντάρι του νὰ συντηρῇ τὴν οἰκογένειά του.

* * *

«Η δις «ΚΛΑΡΑ ΜΗΟΟΥΣ» μᾶς γράφει:

«Άγαπητο μου «Μπουκέτο». Ιδανικός σύζυγος γιὰ μένα είναι ἔκαντος, δὲ οὐτούς θὰ μένει καὶ ποιεύεται. Πρέπει νὰ ἔχει δηλαδή πορώτα ἀτ' οὐλα, καὶ λαρυγγοτήρα καὶ ἀσκετὴ ἔξιταύδα, ώστε μὲ τὴν δούτεια τῆς σικάνου του, νὰ μπορῇ νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὰς δυσκολίας περιόδους τῆς ζωῆς, οἱ οὐτούς δινορεύεται τοῦ, καὶ νὰ ξηγήσῃ μὲ τὸν ιανοντάρι του, καὶ νὰ ξηγήσῃ μὲ τὸν ιανοντάρι του, πολὺ πλούσιος. Θὲν τὸ θέλω, γιατὶ τὰ πολλὰ κρήματα δὲν δίδουν τὴν εὐτυχίαν, ἀλλὰ δὲ οὐτούς ποιεύεται μόνον καὶ μόνον γιὰ νὰ πλουτίσῃ, μὲ τὰ κρήματα τῆς γυναῖκας του.

«ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ ΤΕΥΧΟΣ ἄλλαι ἀπαντήσεις,

ΜΘ' ο. ΧΡΙΣΤΟΦ. Κ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Ιωαννίνα) μᾶς γράφει:

«Άγαπητή μου «Οἰογένεια». Σὲ μεγάλη ζυγοῖς μὲ δροφεῖς ἡ ἐρῶτησί σας. Σκέψηρι, σκέψηρια τόσο πολὺ, ποὺ καὶ αὐτὸ τὸ ἀλτό Δήμου πρόδηλημα θὰ τὸ ἔλγει. Καὶ ἐπὶ τούς φράνει, ὡς Ὀλός Αρχιμάρης: «Ἐβρου, εἴρηκα!...» Λοιπόν, ἀσύρτος: «Ἡ ιδανική σύζυγος γιὰ τὴν ἀφεντομοντσούναρά μου είνε... μᾶς μαργείσωσα!» Οζι, καὶ τὸ δύναον τοῦ Θεοῦ, τῆς γενοντάς μου, γιατὶ δὲν ἔχει δεκάδα, φειδεῖς μὲ τὸ έφαγε, ἀντὶ νὰ φάγω, μᾶς μὲ φάγη, ἀλλὰ μᾶς δικαΐρθησα μαγείσωσα, φτάνει νάνη διάκη της χορήματα. «Ετοι δὲν θὰ δουνέλη ποτέ, καὶ ὁ στόμακός μου θὰ γεμίσῃ μέχρι διαφύγειος, καὶ τὸ μενοῦ τοῦ καθημερινοῦ μας φαγητοῦ θάνατος είσιον: μᾶς κουπάλια σύντη, μᾶς πειρανάζεστο καὶ δρεπάνη ἀπὸ τὴν μασαράνδα, μᾶς ποδαράπα καὶ ἀπὸ τὸ καπότωνο τῆς κυρίας, τὸ δύναον πάντοτε θὰ είναι μαρτιάριο, καὶ έτσι θὰ ξέπινε τὴν τιμὴν νὰ φαλοξενήν καθημερινῶν ποταλίων, γάρεις στὴν ιδανική σύζυγο. «Ετοι ἔνω τὴν θερινεύμα καὶ τοῦ ποθὸ τὴν ιδανική σύζυγον καὶ ἔτσι δημόνοις θὰ τὴν ἀγάπη, ἀλλὰ θὰ τὴν προσκυνάνω ὡς «Ἡρα». Τὴν περιφένιο μὲ μεγάλη ἀντομονοτάση. *

* * *

Ο. Ζ. ΜΗΕΝΑΡΔΗΣ (Μέγαρα) μᾶς γράφει:

«Άγαπητή «Οἰογένεια». Η ιδανική σύζυγος πρέπει νὰ είνε θελητική, ἀγρινή καὶ σεινή καὶ νὰ έχει συνηθίσει στὴν διοτάλη καὶ στὴ νοκοκυριοτάσην. Νά έχη πλέον ἐπάγνωστον τοῦ προσωπισμοῦ τῆς σύζυγου καὶ μητέρας, νά έχη καὶ ἀντορφήρι καὶ νὰ προστετένῃ τούς πτωχούς καὶ τοὺς δυστυχεῖται. *

Ο. Ζ. ΣΤΕΛΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΟΣ (Αθήνα) ἀπαντά:

«Ιδανική σύζυγος; Μᾶ πρὸς Θεοῦ, ὑπάρχει σύμφωνον τέτοιο ποθῆμα; «Ἴσος πρὸς στηνην φαντασιώδης πάσι τὴ δριψίωσι, ἀλλὰ δινορεύεται εἰνε μόνον φαντασία. Κάποτε είχα μὲ ἔγω τὸ φαλοϊόντα θάνατοι ιδανική σύζυγο, μᾶ τόρα περιορίζουσα στὸ ἔξις: Θέλω τὴν σύντροφο μην νὰ είναι ἀπλή δηλαραχής καὶ εύλαρανής. Μάλιστα, κ. διευθυντή, στὸν σμηνούντονος ποτὸ ζούτα, μόνο μᾶ τέτοια σύντροφος (οζι σύζυγος) μπορεῖ νὰ μᾶς χαρίσῃ λιγο διάστημα σύζυγικής επιτυχίας. Η ιδανική γυναῖκα δὲν θάρσει. Κι' ἂν κάποια είνε κρηπιδένη πάντα, πῶς μποροῦμε νά τὴν δρομεῖ; »

Ο. Ζ. ΝΙΚΟΣ Σ. ΙΝΦΑΝΤΕΣ (Κέρκυρα) μᾶς γράφει:

«Άγαπητή μου «Οἰογένεια». Γιὰ μένα η ιδανική γυναῖκα θὰ είνε έκενος ποτὲ μὴ συγκεντρώνη δῆλα προσόντα, ποτὲ μὴ μποροῦν, κοηστούμενα, μὴ λόνουν κατὰ τὸν καλύπτον πρόστιο τοῦ προσβλήματος ποτὲ διαστήσουνται στὸν οἰογένειας ἐνὸς ἀγονιστοῦ τῆς ζωῆς.

Μῆ νούσους διώσα μᾶς γιὰ πένα, δὲν έχουν καυμάτα ἀξέα, τὰ φυσικά χαρούσατα τῆς γνωνάκας. Κάθε ὥλο μαλιστα. «Η μέλλουσα σύζυγος μὲ θέλω νὰ εἴη ποτὲ ποιοτάτη ποτέ, μὲ τὸν ιανοντάρι του, δηλαδή πορώτα ἀτ' οὐλα, καὶ λαρυγγοτήρα καὶ ἀσκετὴ ἔξιταύδα, ώστε μὲ τὴν δούτεια τῆς σικάνου του, νὰ μπορῇ νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὰς δυσκολίας περιόδους τῆς ζωῆς, οἱ οὐτούς δινορεύεται τοῦ, καὶ νὰ ξηγήσῃ μὲ τὸν ιανοντάρι του, πολὺ πλούσιος. Θὲν τὸ θέλω, γιατὶ τὰ πολλὰ κρήματα δὲν δίδουν τὴν εὐτυχίαν, ἀλλὰ δὲ οὐτούς ποιεύεται μόνον καὶ μόνον γιὰ νὰ πλουτίσῃ, μὲ τὰ κρήματα τῆς γυναῖκας του.

* * *

Ο. Ζ. Δ. ΜΑΡ παντά:

«Άγαπητή «Μπουκέτο». «Εμένα τὰ γονάτα μου είνε ζωῶ λιγάνι... δύσκολα, πάντως νὰ ποτὲ μὴ προτιμούσα γιὰ μᾶς ιδανική σύντροφο τῆς ζωῆς μου: Θά θέλεια νὰ έπεισῃ τὸ πρόστιο, δὲν δῆλα προτιμούσα γιὰ μᾶς μαργείσωσαν. Μάλιστα καστανά καὶ μαλλιά μαρέα. Στόμα ἔκφραστοτάση. Νά είναι διωρηφούμενα, ψηλή μὲ σῶμα μοντένο καὶ στρογγυλό. Νά μην είναι φιλαδελφεῖν, νά λατούσῃ τὰ στόμα, νά είνε κέιτην, καὶ καλὴ καρδιά καὶ ζει πολέ... ξηράδια. (Λιγάνια δὲ είνε τῆς τὸ συγχωνοῦ...) Νά της δέρεται ποτὲ πανικοτάσης, δὲ γνωρίζει, ή έκδοσιμες καὶ τέλος — δὲν είνε δινειτό — νά... τὴν λένε Ρένα. Μ' ἀρέται πολὺ αὐτὸ τὸ δνομα, Βλέπεις, δὲν ζητεῖ καὶ πολλὰ πράγματα!...»

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ ΤΕΥΧΟΣ ἄλλαι ἀπαντήσεις,